

De Vaticaanse Holocaust, Deel 1

De Holocaust – het massale offeren van meer dan achttien miljoen onschuldige Protestanten, Orthodoxe Christenen, etnische Joden en minderheden door het levend verbranden van ettelijke miljoenen van hen in ovens in Polen en Rusland, minder dan zeventig jaar geleden door katholieke dictators Adolf Hitler S.J. en Fr. Joseph Stalin S.J. vertegenwoordigt de grootste en meest kostbare daad van menselijke offerandes in de geschiedenis.

De militaire en logistieke middelen voor deze Inquisitie waren in opdracht van Rome van 1939 tot 1945 zo uitgebreid ingezet, dat het een belangrijke rol speelde in de uiteindelijke val van het voormalige Derde Rijk van de Nazi's. De poging om het grootste aantal niet-katholieken op een efficiënte manier te offeren in daarvoor ontworpen ovens, 24 uur per dag en 7 dagen per week draaiend, was een enorme logistieke inspanning – niet in de laatste plaats omdat het een volledige genealogische analyse van het grootste deel van Europa vereiste.

Zonder de kennis van nieuwe Amerikaanse technologieconcerns zoals Innovative Business Machines (IBM), die de computers maakten met als taak te bevestigen wie er gered zou worden en wie er afgeslacht zou worden en zonder de honderden miljoenen onderzoeks-dollars uit farmaceutische bedrijven die gebruikt werden voor de aanschaf van zenuwgassen om mensen het bewustzijn te laten verliezen in 'gas' kamers om zo het transport naar de ovens te vergemakkelijken, zou het plan onmogelijk geweest zijn.

Maar bovenal, zonder de wil en medeplichtigheid van Geallieerde leiders, die de opdracht hadden zich niet te mengen in het Vaticaanproject, lukte het de Nazi's in 1944 en 1945 meer onschuldige mensen te vermoorden door vuur dan in alle andere jaren tezamen.

Alle foto's van de kampen gemaakt door de geallieerden vanaf 1940 werden onder het hoogste niveau van geheimhouding geclassificeerd. Er bestaat duidelijk en onmiskenbaar bewijs dat de geallieerde commando's vanaf het ontstaan van de tweede Wereldoorlog extra inspanningen deden om logistieke bewegingen en mogelijke slachtofferaantallen in kaart te brengen door de spoorwegbewegingen naar de offerkampen te volgen. Uiteindelijk hebben ze niet toegelaten dat er ook maar een bom op de Vaticaan Nazi vernietigingskampen werd gegooid.

Aan het einde van de oorlog was het eerste wat de Geallieerden onder Eisenhower deden, het vernietigen en opgraven van zoveel mogelijk belastend bewijs. Veel van de ovenruimtes - meer dan de andere gebouwen - werden in veel kampen snel ontmanteld en vernietigd. Sommige kampen, zoals het enige vernietigingskamp bestemd voor de verbranding van kinderen (Lodz), werden nagenoeg uit de geschiedenis weggepoetst.

Op het moment dat de Neurenbergtribunalen begonnen (in het geheim gedirigeerd door Jezüitenpriester Edmund Walsh van de Universiteit van Georgetown) kregen veel van de Nazi-sleutelfiguren namaakoverlijdensakten of werden ze veilig vervoerd naar nieuwe landen, voorzien van een nieuwe identiteit. Het totale aantal slachtoffers werd vastgesteld op een "acceptabel" niveau van zes miljoen en er werd geen melding gemaakt van de Rooms Katholieke Cultus en de Rooms Katholieke beelden in de kampen, evenmin werd er nimmer officieel melding werd gemaakt van het Occulte in de processen tegen de kampwachters- en officieren.

“We hebben het niet geweten” werd de officiële regel van ontkenning die werd gevoerd aan het publiek van de winnende kant. Gemakshalve werd er in een oud Gestapo Hoofdkwartier zelfs bewijs “gevonden” dat de “uiteindelijke oplossing van het Joodse Vraagstuk” werd genoemd. Het zicht op de omvang van het offeren werd beperkt door het inperken van de periode van 1939 tot 1945 tot een periode van drie jaar (1943 – 1945) om zodoende de medeplichtigheid van de Geallieerde leiders te minimaliseren. Maar veruit de allergrootste, donkerste en nog steeds voortdurende belediging in de zwartste dagen van de menselijke geschiedenis, boven op alle verschrikkelijke en criminele leugens gecreëerd door de CFR-geleide Amerikaanse en RIIA-geleide Britse legers, was wel het argument dat de mensen vergast waren omdat dat goedkoper zou zijn geweest.

Twintig miljoen mensen zouden op eenzelfde manier kunnen zijn vermoord zoals andere dictators gedurende de geschiedenis dat hadden gedaan, eenvoudigweg door massamoord en het begraven van lijken door het graven van grote greppels, zoals gedaan werd tijdens de pestuitbraken in Europa honderden jaren eerder, waarbij tien keer zoveel mensen stierven.

Deze duivelse schijnvertoning, de Holocaust, was slechts een met haat vervuld racistisch, doelmatig Nazi-systeem van “kostenbesparende” uitroeiing, blijft de geaccepteerde zienswijze – een absurditeit waarvan alle bewijs naar het tegenovergestelde wijst. Het feit dat de belangrijkste architecten van deze verschrikkelijke periode tot op de dag van vandaag beschermd blijven, is een aanfluiting aan de nagedachtenis van elke Jood, Orthodoxe Rus, Orthodoxe Griek, Protestant, Baptist en elk ander mens dat geofferd werd in de ovens.

Het is voor deze zielen dat we de waarheid moeten laten zien. Het is ter hunner nagedachtenis en voor hun vrede dat dit korte artikel de waarheid achter de Holocaust wil onderzoeken: wie zat er werkelijk achter? Waarom? En waarom schijnt er nog steeds geen gerechtigheid over deze miljoenen slachtoffers?

Een dramatisch andere Geschiedenis dan die je geleerd werd.

Voor vele lezers zal alleen al de introductie van dit artikel een ernstige reden tot bezorgdheid geven. Ten eerste zal voor velen het feit van de complete en totale betrokkenheid van de Katholieke Kerk tot in de hoogste regionen bij het offeren van miljoenen van onschuldige mensen als een dwaze gedachte overkomen. Voor anderen zal de stelling dat Stalin en zelfs Heinrich Himmler beide Jezuïetenpriesters waren vergezocht lijken.

Aan de orde is niet zozeer de vraag wie er achter de Holocaust zaten en waarom, maar meer de behoefte de waarheid op te helderen omtrent het feit dat er drie keer zoveel mensen zijn omgekomen in de vernietigingskampen dan wat ons verteld is - en dat dezelfde mensen die dit gedaan hebben nooit gestraft zijn en zelfs nu meer middelen en macht tot hun beschikking hebben dan zeventig jaar geleden.

Iedere bekwame Holocaustgeschiedkundige en onderzoeker weet, na bestudering van het resterende bewijs, dat er grote en opzettelijke gaten in onze kennis bestaan. Deze eerlijke academische mannen en vrouwen weten in hun hart en met hun goede verstand dat wat de Geallieerden beweerden over “we wisten het niet” enkel een grote leugen was die diende om iets anders te verhullen.

Ter wille van toekomstige generaties is het tijd om een en ander recht te zetten. Het is tijd de waarheid te vertellen over wie er echt achter zaten en waarom. Ik verzoek u en ieder ander die

aan dit artikel begint daarom dringend tot het eind door te lezen alvorens uw eindconclusie te trekken.

Het Europa van 1930

Het zaad waaruit de ideeën voor de grootste mensenoffering van onschuldige levens is ontstaan kan worden gevonden in het veranderende politieke lot van de Rooms Katholieke Kerk in Europa na de Eerste Wereldoorlog.

De eerste Wereldoorlog markeerde een keerpunt voor het Vaticaan. Dankzij deze oorlog, die leidde tot de vernietiging van het Oostenrijks-Hongaarse Rijk, waren de Pausen eindelijk, na vijfhonderd jaar, bevrijd van verdragen die de Koninklijke Huizen, afstammend van de Heilige Roomse Keizers, het recht gaven direct in te grijpen in Pauselijke verkiezingen. De vernietiging van Duitse en Franse adellijke invloeden was “zoete wraak” als antwoord op hun nastreven van verlicht beleid van secularisme in de jaren die leidden tot “de Grote Oorlog”.

Voor het eerst in vijf eeuwen had de Katholieke Kerk nu de vrijheid zijn eigen koers te varen, zonder angst te hebben voor de invloed van de Koninklijke families – met een uitzondering - Duitsland. Als de Duitse Koninklijke familie eenmaal zou zijn vernietigd, zou de Kerk volkomen vrij zijn.

Echter, haar rechtstreekse vijand bleef de sterke beweging voor grote sociale hervorming – een einde aan het corrupte kapitalisme, de opwaardering van wetenschap, onderwijs en zuivere sociale waarden – een wereld die, als hij ooit geïmplementeerd zou worden, er een zou zijn waarin de Rooms Katholieke Kerk niet zou bestaan.

Het was Achille Ratti (Paus Pius XI) die een nieuwe strategie tegen “Modernisme” ontwikkelde door middel van zijn Pauselijke Edict Ubi Arcano (december 1922), waarin Katholieke mannen en vrouwen werden uitgezocht, aangemoedigd en gepromoot om de belangen van de Kerk in hun respectievelijke kringen na te jagen zonder dat ze priesters of nonnen werden.

Het doel van het beleid, de plannen en edicten van Paus Pius XI was om doelbewust van het grote Katholieke apparaat over de hele wereld een grote politieke partij te maken, een die eenvoudig elke kandidaat, president, premier kon verslaan - een die eveneens zijn eigen leiders met absolute loyaliteit aan Rome kon kiezen.

Neem dit feit in ogenschouw: welke politicus die een gooi doet naar een bestuursfunctie in een Christelijke staat zou zo dom zijn de Rooms Katholieke Kerk tegen te werken? Toch, minder dan 100 jaar geleden hadden veel geïndustrialiseerde landen de Jezuiten (opnieuw) verdreven en beschouwde men het Vaticaan als het episch centrum van het kwaad.

Tegen 1919 had een sleutelbeschermeling van Paus Pius XI, Eugenio Pacelli, al een geschikte kandidaat voor de Kerk in Duitsland geselecteerd – een jonge, vurige Katholieke inlichtingenofficier genaamd Adolf Hitler die Pacelli gedurende de vroege jaren in München tenminste een keer per week ontmoette als Hitler's beschermheer en financier en tevens zijn supervisor.

Tegen 1933 slaagde de Katholieke Kerk erin haar stoutste dromen te overtreffen vanwege het feit dat trouwe Rooms Katholieke Dictators nu aan de macht waren in Italië, Duitsland,

Spanje, Kroatië, Rusland (Fr Stalin S.J.) en sleutellanden in Zuid-Amerika. Het was waarschijnlijk in dit jaar - het Vaticaan en de Jezuiten hadden de grootste macht sinds 600 jaar in handen - dat de “Endlösung” werd uitgedroefd tussen Kardinaal Pacelli, Graaf Fr. Wlodimir Ledochowski (Generaal Overste van de Jezuiten) en een handvol hardliners van de Curie, inclusief de Aartsbisschop van München: Michael Cardinal von Faulhaber.

Het creëren van een milieu van haat en racisme tegen minderheden

Tot de dertiger jaren verkeerde de regering van de Verenigde Staten “technisch” in een diplomatieke oorlog met het Vaticaan naar aanleiding van de Jezuietgestuurde moord op Abraham Lincoln zeventig jaar eerder. Maar door de verkiezing van Franklin Delano Roosevelt als President vond de Katholieke Kerk in de Amerikaanse regering een sterke bondgenoot en medestander.

Dankzij het werk van Jezuiet Fr. Edmund Walsh S.J. van de Universiteit van Georgetown – wellicht een van de meest invloedrijke Amerikanen in de 20ste Eeuw - steunden de FDR en Wallstreet Hitler en de Katholieke Dictators omdat ze “goed voor de zaken” zouden zijn. Honderden miljoenen dollars werden geïnvesteerd in de herbouw van de Duitse economie.

Met Amerika nu voor het eerst in de geschiedenis als stevige bondgenoot van het Vaticaan, bleven het Verenigd Koninkrijk en een handvol Europese regeringen en minderheden als enige bedreiging voor Rome over, terwijl in feite de Jezuitenorde de Engelse Monarchie, het Parlement en de Inlichtingendiensten sinds niet later dan de heerschappij van Koning George III geleid had.

Vervolgens ontketende Graaf Wlodimir Ledochowski S.J. een vloed van literatuur en propaganda tegen minderheden, met name de Joden, waaronder de beruchte “protocollen van de geleerde ouderlingen van Zion” - een document dat, wanneer het eenvoudig herschreven zou worden door het woord “Jood” te vervangen door “Jezuiet” een ijzingwekkend precieze blauwdruk zou zijn voor wat de Rooms Katholieke Dictators was opgedragen te doen.

Binnen een generatie veranderde de wereld van filosofische discussies aangaande secularisme en waarom God dood is in kwalijke discussies over rasverdeling, raciale zuiverheid en hoe om te gaan met gevaarlijke “antisociale” minderheden.

Tegen 1937 was het antisemitisme en antiminderhedenbeleid zoals georkestreerd door Fr. Ledochowski S.J. en zijn Jezuitenleger zo doordrongen van haat dat de Katholieke Dictators overtuigd waren van het idee dat het volk niet in rebellie zou uitbarsten wanneer minderheden veilig verwijderd zouden worden uit de maatschappij.

Tegelijkertijd verscheen er echter een nieuwe krachtige vijand tegen de Jezuitenpropaganda die aanspoorde tot haat en angst, in de persoon van Paus Pius XI zelf. De Paus was een fervent criticus geworden van de hatelijke racistische politiek die werd verspreid door de Rooms Katholieke Dictators dankzij Fr. Ledochowski en zijn hardliners.

De laatste druppel kwam in 1939, toen de Paus een pauselijk edict wilde uitgeven waardoor het een ernstige zonde werd voor elke Katholiek om tegen een ander mens op te treden gebaseerd op diens geloofsovertuiging, huidskleur of politieke voorkeur. De Generaal Overste van de Jezuiten onderschepte dat edict voordat het als nieuwe kerkwet uitgevaardigd kon

worden en een paar dagen later was de Paus dood. Opnieuw een slachtoffer van de gifbeker van het Verbond.

Een paar weken later werd Pacelli tot Paus (Pius XII) benoemd. Een paar maanden daarna begonnen de door Jezuiten gecontroleerde Rooms Katholieke Dictators de Tweede Wereldoorlog.

De genocide van Paus Pius XII

Aan het einde van 1939, met een wereld in oorlog, bevonden de Rooms Katholieke Dictators zich in de perfecte omstandigheden om de “etnische zuivering” programma’s op grote schaal door te voeren.

Als bewijs voor het voorgekookte kwaad van het team van Paus Pius XII en Ledochowski bleek dat Hitler al gedwongen werd een benoeming te accepteren van de toen 29 jaar oude schier onbekende Fr. Heinrich Himmler S.J. als hoofd van de Schutzstaffel (Nazi SS) in 1929. Pacelli en Ledochowski hielpen Himmler te beschermen en begeleiden, waardoor hij op het moment van het uitbreken van de tweede Wereldoorlog het commando had over een miljoenenleger, variërend van de gewone politie in heel Duitsland tot specialistische wetenschappers en ondervragers - klaar om tot actie over te gaan.

In tegenstelling tot de propaganda geschreven door de Maltezer Ridder Dwight D. Eisenhower (Aartsbisschop van New York Francis Spellman’s grote Geallieerde “Kruisvaarder”) en anderen na de oorlog, markeert 1939 het startpunt van de uitvoering van “die Endlösung” zoals ontworpen, gepland en geleid door Paus Pius XII en de Jezuiten.

Het plan was eenvoudig – overtuig de Rooms Katholieke Dictators ervan om de ongewensten te transporteren naar “werkkampen”, waar ze gebruikt konden worden en later “weggezonden”, oftewel vermoord, discreet gebruikmakend van de vertrouwde diensten van een toegewijde “onaantastbare” eenheid van de SS. Het is bijna zeker dat levende menselijke offers of satanische rituelen nooit aan iemand gemeld zouden worden door oudere Vaticaanse en Jezuïtische kringen noch door de loyale troepen van de SS onder het commando van Fr. Himmler S.J.

Net zoals de dekmantel van werkkampen nog steeds gebruikt wordt om de omvang van de Holocaust vandaag de dag te verbergen, is het zeker dat deze desinformatie werd gevoerd aan het Duitse Oppercommando, evenals aan de Rooms Katholieke bevelhebbers in Spanje, Italië en Kroatië die veel van hun burgers naar de vernietigingskampen stuurden.

Nu, met de overeenkomst voor Rooms Katholieke leiders op zak om miljoenen arme zielen te leveren was de volgende uitdaging waar ze te laten en elk duidelijk strategisch occult belang te verbergen.

Waarom Polen?

Een van de voor de hand liggende raadsels van de Tweede Wereldoorlog is “waarom kozen de Nazi’s bepaalde locaties in Polen als plaatsen van de vernietigingskampen?” Op deze vraag worden een aantal traditionele antwoorden gegeven – vooral dat Polen een bezet land was en dat het in een centrale positie lag waar miljoenen als vee naar toe getransporteerd konden worden.

Dit is waar. Het Rooms Katholieke Polen was de voor de hand liggende keuze voor de vernietigingskampen – ten eerste was het bezet gebied, vrij van de blikken van de inwoners van Duitsland, Italië, Spanje en de rest van de wereld. Het was ook het centrum van de ongeëvenaarde Jezuïtische geestelijke en wereldlijke macht in Europa, het Rooms Katholieke Beieren daarbij inbegrepen.

Maar er zijn andere, meer specifieke redenen die de logica van de precieze kampplekken voeden en waarom. Het eerste stukje van de puzzel bevat het begrijpen van de haat van het Poolse Rooms Katholicisme richting de satanische “hardliners” binnen de pauselijke Curie en de Jezuïeten en de persoonlijke vete van de Ledochowski familie tegen de ontering van hun patriarch.

Graaf Mieczyslaw Halka Ledochowski, oom van Fr. Ledochowski S.J. was hoofdkardinaal van 1866 tot 1886. De Poolse Katholieke Kerk is altijd fanatiek parochiaal geweest en in 1867 verordonneerde Kardinaal Ledochowski dat kerkelijke ceremonieën in het Latijn en niet in het Pools uitgevoerd moesten worden, dat Poolse liederen verboden waren en dat niets gepubliceerd mocht worden zonder zijn goedkeuring.

Deze proclamaties deden de plaatselijke Poolse geestelijken in woede uitbarsten. De plaatselijke Poolse geestelijken die – net zoals de Ierse Kerk eeuwen daarvoor - ernaar streefden de mysteriën van het Christendom binnen de locale samenleving te plaatsen. De Poolse Katholieke geestelijken kwamen in opstand tegen Kardinaal Ledochowski en haalden met succes de Protestant Lutherse Pruisische autoriteiten, inclusief de Lutherse Prins Bismarck en Keizer Wilhelm I over om hem gevangen te nemen, familiebezit in beslag te nemen en de familienaam voor altijd te vernederen. Uiteindelijk werd Kardinaal Ledochowski vrijgelaten om naar Rome te gaan - een gebroken, onteerde man.

Voor Graaf Wlodimir Ledochowski S.J., de Zwarte Paus en de machtigste Jezuïeten Generaal in de geschiedenis van de orde sinds Francis Borja, was Polen een vervloekte plek. Waarschijnlijk was er geen wereldse satanist binnen de Rooms Katholieke Kerk te vinden die Polen meer haatte. Gedurende het dienstverband van zijn oom als Prelaat, zou hij bekend zijn geraakt met de heiligdommen van Cybele (Sibyl) die zich in Warschau bevonden en op de landerijen van het Czartoryska Paleis in Pulawy.

Deze 19^e eeuwse heiligdommen waren van enorm belang voor de oude satanische Pauselijke families. Behalve het Vaticaan - als de oudste en meest belangrijke tempel van Cybele - en Tivoli (buiten Rome), waren de twee tempels in Polen de enige andere functionerende tempels binnen Europa.

Warschau was een te publieke plaats om via de allerergste kwade duivelse ceremonieën de verdoemde zielen - geofferd in het vuur – in “het gareel te houden”. Maar het Paleis van Czartoryska in Pulawy en de magnifiek ontworpen 19^e eeuwse Tempel van Cybele waren perfect.

Toen de SS'ers serieus aan hun zuiveringscampagne begonnen, was de eerste streek die in aanmerking kwam het gebied rond Pulawy. Wat volgde was de vaststelling van de precieze locaties van de gespecialiseerde vernietigingskampen.

Het Satanische Pentagram van Paus Pius XII en de Zwarte Paus.

De oude satanische families die het Vaticaan eeuwenlang controleerden wisten dat verdoemde zielen - vervloekte zielen - geen rust hebben. De manipulatie en het gebruik van deze negatieve energie heeft altijd centraal gestaan in de Zwarte Magie.

Historisch gezien hebben Geometrie en symbolen van macht ook een bepalende rol gespeeld in de planning en de ceremonie van ware satanisten. Geen symbool wordt als meer krachtig beschouwd voor het vastketenen van negatieve energie aan iemands menselijke wil dan het Pentagram.

Om een Pentagram van het opperste kwaad te vormen, hadden Paus Pius XII en de Zwarte Paus Ledochowski minstens vijf vernietigingskampen nodig - een voor elke punt van de ster. Maar een systeem met maar vijf kampen zou onmiddellijk verdenkingen oproepen omtrent de aard ervan. In plaats daarvan werden de vernietigingskampen en hun precieze geografische locatie met opzet gemaskeerd in een ogenschijnlijk willekeurig en opportunistisch landschap van werkkampen en andere vernietigingskampen.

Maar in het hart van dit complexe systeem van interneringskampen, martelkampen en vernietigingskampen bleef het Pentagram van Paus Pius en Fr. Ledochowski S.J. - het kanaal waardoor 18 miljoen zielen passeerden - verdoemd door het satanische leiderschap van de Rooms Katholieke Kerk.

Men kan tegenwoordig eenvoudig dit Pentagram zelf tekenen door simpel een kaart van Polen naar voren te halen.

1. Ten eerste, zoek Pulawy op een kaart - het Paleis en Tempel van Cybele liggen net ten Zuidwesten van de eigenlijke stad.

2. Ga nu recht naar boven en stop net ten Zuidoosten van Ostrow - dit is de top van de punt van het Pentagram en de plek van het vernietigingskamp van Treblinka.

3. Ga nu richting het Zuidoosten - langs Pulawy tot de stad in het Orthodoxe deel van de Oekraïne genaamd L'viv. Nogal westelijk van deze stad was het vernietigingskamp van Janowska - vaak valselijk voorgesteld als louter een werkkamp.

4. Ga nu naar het Westen tot voorbij Krakow, net boven de stad Bielsko-Biala. Dit was de plek van het grote vernietigingskamp Auschwitz.

5. Reis nu noordwaarts tot de stad Lodz. Dit was de plek voor het enige vernietigingskamp bestemd voor alleen kinderen - het vernietigingskamp van Lodz.

6. Tenslotte, ga weer naar het Oosten tot de kleine stad Wlodawa - bijna aan de grens met de Oekraïne - dit was de plek van het vernietigingskamp Sobibor.

Daar heb je het Pentagram van Puur Kwaad. Het Pentagram van de Dood, ontworpen om te proberen de grootste hoeveelheid negatieve energie te kanaliseren naar één punt in de geschiedenis van de mensheid.

Vervolgens werden er tenminste drie andere vernietigingskampen opgericht langs de "leylijnen" van het Pentagram, te weten Belzec, Tomaszow Mazowiecki en Majdanek.

Waarom?

De uiteindelijke vraag is waarschijnlijk: waarom? Waarom zouden mensen zo slecht zijn? Het antwoord ligt in de manier waarop de samenleving al eeuwen door krachten gevormd wordt—krachten die niet willen dat de wereld vooruit gaat - maar mensen die doen alsof ze godsvruchtig zijn maar ondertussen samenzweren om de wereld in ellende te houden. Deze krachten hebben samengespannen om de wereld terug te brengen naar de feodale Middeleeuwen en zo de Moderne Tijd die voortgekomen is uit de Protestante Reformatie te vernietigen.

Indertijd hadden Paus Pius XII en de Zwarte Paus van de Jezuïeten tijdelijk superieure macht - dankzij de welwillende implementatie door Fr. Heinrich Himmler S.J. en Fr. Alexander N. Poskrebshev S.J., Sovjet Luitenant Generaal, bekend als de "Generaal van Lubyanka" (NKVD hoofdkwartier in Moskou) en Stalin's rechterhand en hoofdadviser binnen het Kremlin.

Misschien was het motief hetzelfde als van alle andere Satanistische leiders van de Rooms Katholieke Kerk door de eeuwen heen - het herstellen van de controle - door angst in de harten van de tegenstanders te zaaien, om De Heilige Moederkerk macht te geven en te verjongen, in overeenstemming met de Contrareformatie Concilie van Trente van de Jezuïetenorde.

Echter, dit argument betreffende "verjonging van macht" verklaart niet de serieuze poging tot het instellen, zo niet het ontketenen, van een soort satanisch-luciferische macht.

In feite lijkt het argument van tijdelijke macht nogal kunstmatig vergeleken met het overheersend bewijs dat suggereert dat de oudste broederschap van Satanisten en Luciferianen voorzeker probeert om op een of andere manier hun oude convenant met de duistere krachten te vernieuwen. Als dit het diepere motief is wijst dit op twee dingen: een langdurige afwezigheid van een waarneembare bovennatuurlijke kracht en openbaring binnen de zalen en catacomben van het Vaticaan en ten tweede een vreselijke misrekening toentertijd m.b.t. dergelijke krachten.

Terwijl de complete en totale implicatie van dergelijke misdaden van het Vaticaan nooit openbaar onthuld werd kan bediscussieerd worden dat gebeurtenissen die in deze tijd ontketend werden het gevolg zijn van dramatische gebeurtenissen zoals recentelijk in maart 2013.

Lees “Vaticaanse Holocaust deel 2” voor nog meer verbijsterende en verontrustende inzichten omtrent het Grote Pentagram van het Kwaad.

Vert: Marja